

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0076 van 18 april 2012
in de zaak 1011/0099/SA/3/0078

In zake:

1. het college van burgemeester en schepenen van de **stad Antwerpen**
2. de **stad Antwerpen**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Uitbreidingsstraat 2
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer [REDACTED]
2. de bvba [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ciska SERVAIS
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Roderveldlaan 3
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 25 september 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 29 juli 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tweede tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 17 juli 2009 gedeeltelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tweede tussenkomen partij een vergunning verleend voor het verkavelen van een perceel in negen loten voor open bebouwing.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 2 maart 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kristof HECTORS die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Thomas STERCKX die loco advocaat Ciska SERVAIS verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

De eerste tussenkomende partij legt in uitvoering van de beschikking van 26 januari 2011 van de Raad over haar vordering tot tussenkomst een nota neer met betrekking tot haar rechtens vereiste belang. Verder legt de tweede tussenkomende partij, eveneens in uitvoering van de vermelde beschikking van 26 januari 2011, haar statuten en een afschrift van de akte van aanstelling van haar organen neer, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte op te treden.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer [REDACTED] en de bvba [REDACTED] vragen met een op 21 januari 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 26 januari 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoekers tot tussenkomst aangemerkt kunnen worden als belanghebbenden in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

Met dezelfde beschikking werd vastgesteld dat het verzoek tot tussenkomst slechts als ontvankelijk kon aangemerkt worden indien de bvba [REDACTED] een afschrift van haar actueel geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft om in rechte te treden, bij haar uiteenzetting ten gronde zou voegen. De heer [REDACTED] werd verzocht nadere toelichting te verschaffen over het rechtens vereiste belang waarover hij meent te beschikken.

Met een ter post aangetekende brief van 8 februari 2011 verzoeken de heer [REDACTED] en de bvba [REDACTED] nogmaals om te mogen tussenkomen in de hangende procedure tot vernietiging van de bestreden beslissing. Gelet op de voorlopige toelating die door de beschikking van 26 januari 2011 werd verleend, heeft de voorzitter van de derde kamer, bij de beschikking van 21 februari 2011, het tweede verzoek tot tussenkomst onontvankelijk verklaard.

2.

De heer [REDACTED] heeft op de openbare terechtzitting van 2 maart 2011 een nota betreffende het rechtens vereiste belang neergelegd. Na bijkomend onderzoek stelt de Raad vast dat de heer [REDACTED] kan aangemerkt worden als de daadwerkelijke aanvrager van de vergunning en dus over het rechtens vereiste belang op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO beschikt. Er kan dan ook definitief toelating worden verleend om in de voorliggende procedure tussen te komen.

Eveneens ter openbare terechtzitting van 2 maart 2011 worden, door de bvba [REDACTED], de gevraagde stukken neergelegd. De Raad stelt uit de neergelegde stukken vast dat de bvba [REDACTED] op rechtsgeldige wijze beslist heeft om in rechte te treden en aldus over de vereiste hoedanigheid beschikt. Ook aan de bvba [REDACTED] kan definitieve toelating worden verleend om in de voorliggende procedure tussen te komen.

IV. FEITEN

Op 5 december 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij, als gevolmachtigde van de tweede tussenkomende partij, bij de eerste verzoekende partij een aanvraag in voor een vergunning voor *“verkavelen van een perceel in negen loten voor open bebouwing”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgesteld gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 maart 2009 tot en met 14 april 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend. Het bezwaarschrift handelt over de invloed van de verkavelingsaanvraag op de bebouwbaarheid van het naastliggende perceel.

De Belgische Krijgsmacht, dienst pijpleidingen, verleent op 12 maart 2009 een gunstig advies.

De stedelijke brandweer verleent op 18 maart 2009 een gunstig advies onder de voorwaarde dat de bijzondere brandvoorzorgsmaatregelen uit het advies worden gerespecteerd.

Ri-Ant adviseert de aanvraag op 26 maart 2009 ongunstig met de volgende motivering:

“ ...

Deze aanvraag wordt ongunstig geëvalueerd.

- 1. Om de opwaartse aansluiting aan de [REDACTED] (semi gescheiden stelsel- mogelijk te maken, moet de DWA-leiding een diameter 300 mm hebben en moet het begin BOK (thv D3) lager zijn dan 3.2 m TAW. Deze leiding moet aan 5% gelegd worden.*
- 2. Het pompstation moet voorzien worden van alarmbewaking en de beheerder van de langsracht moet toestemming geven voor de aansluiting van de overstortleiding.*

3. *De RWA-leiding moet -zo mogelijk- aangesloten worden ten noorden van de hoogte in de bedding van de gracht langs de [REDACTED].*
 4. *Ook moet bij de herprofilering van de gracht het water zo veel mogelijk richting [REDACTED] gestuurd worden. Graag ook meer informatie over de herprofilering.*
- ...

De provinciale dienst Waterbeleid brengt op 5 mei 2009 een gunstig advies uit, mits rekening wordt gehouden met de in het advies opgelegde voorwaarden.

Op 8 mei 2009 verleent de dienst Stadsontwikkeling/Openbaar domein een voorwaardelijk gunstig advies.

Het Agentschap R-O Vlaanderen, entiteit Onroerend Erfgoed brengt op 19 mei 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit met de volgende motivering:

“ ...
Wij vragen bijgevolg om onderstaande voorwaarden in de verkavelingsvergunning op te nemen:

Voorwaarden:

1. *Het ganse te verkavelen terrein dient door een archeologische prospectie geëvalueerd te worden.*
 - *Op het terrein proefsleuven dienen worden gegraven over ene oppervlakte en tot op de diepte bepaald door de archeoloog;*
 - *De proefsleuven dienen pragmatisch te worden gegraven over een oppervlakte en tot op de diepte bepaald door de archeoloog;*
2. *De archeologische prospectie met ingreep in de bodem dient te worden uitgevoerd door een archeoloog conform art. 12 van het Besluit van de Vlaamse regering van 20 april 1994 tot uitvoering van het Decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van archeologisch patrimonium en dit in opdracht van de bouwheer die de financiële lasten hiervoor draagt.*
3. *De archeoloog stelt na het afronden van de archeologische prospectie met ingreep in de bodem een rapport op. Dit rapport moet binnen de 14 dagen na het afronden van het onderzoek aan de voor archeologie bevoegde administratie worden toegezonden die zal beslissen of de gronden kunnen worden vrijgegeven.*
4. *Indien geen archeologische monumenten aangetroffen worden, kunnen de gronden door het Agentschap R-O Vlaanderen Onroerend Erfgoed meteen worden vrijgegeven.*
5. *Indien daarentegen wel archeologische monumenten aangetroffen worden, kunnen de gronden door het Agentschap R-O Vlaanderen, Onroerend Erfgoed, Lange Kievitstraat 111-113 bus 53,2018 Antwerpen) en de archeologische dienst van de stad Antwerpen moet betrokken worden bij de werkplanning en uitgenodigd worden voor de coördinatie- en werfvergaderingen om de archeologische opvolging in te passen in de werken.*

Tot slot merken wij volledigheidshalve op dat het uitvoeren van archeologische prospectie met ingreep in de bodem niet daadwerkelijk met de verwezenlijking van zijn bouwproject van start is gegaan binnen de twee jaar na de afgifte ervan.

...”

VESPA verleent op 27 mei 2009 een ongunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Lot [REDACTED]: grond aangeduid als “ontsluiting van het achterliggend perceel” dient uit de totaaloppervlakte van het perceel geschrapt te worden. De grond dient aan de stad overgedragen te worden als volle eigendom en vrij van alle rechten. Een aanpassing van de perceelsgrens dient te gebeuren.

De toegang naar de nieuwe wegenis (ingang van [REDACTED] naar private grond) dient nog verworven te worden aan de stad. Dit om na aanleg van het geheel kosteloos over te dragen aan de stad. Idem voor wat betreft het deel van de keerlus (pijpekop).

Verder overleg met de dienst wegen dient nog te gebeuren (weg aanpassingen zijn in uitvoering). De te verkopen gronden grenzen NIET aan een uitgeruste weg.

...”

De gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 14 juli 2009 een ongunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Hoewel het gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan van de stad Antwerpen, definitief goedgekeurd door de bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen in zitting van 21 december 2006 op zich geen weigeringsgrond kan inhouden, wordt opgemerkt dat de percelen deel uit maken van het [REDACTED] dat de ontwikkeling moet garanderen van de verbindende parkstructuur in het noordelijk deel van de stad. Hierbij moet het bebouwde perifeer landschap van [REDACTED] en [REDACTED] verbonden worden met de Schelde en het centrum. De verbinding moet gerealiseerd worden via de [REDACTED] en [REDACTED] en loopt langs het Havengebied. De ontwikkeling heeft betrekking op de ecologische waarden van de gebieden langsheen de beekvalleien en het voorzien van voldoende recreatieve mogelijkheden voor de woongebieden van de [REDACTED]. Vanuit de beleidsvisie van de stad Antwerpen en de ontwikkeling rond de zone van het Fort van [REDACTED] is het niet evident deze verkavelingen in te passen in het ruimere kader.

...

Het woongebied met landelijk karakter is in deze omgeving een achterhaald begrip. Onder “woongebied met een landelijk karakter” worden onder meer de landelijke dorpen de landelijke gehuchten en de bestaande lintbebouwing verstaan. Deze laatste categorie worden ook wel “afwerkingsgebieden” genoemd. Tussen de dichtbebouwde kern van het district [REDACTED] en de autosnelweg bevindt er zich geen residentiële bebouwing. Het beoogde perifeer woonlint waarbij openbebouwingen kunnen worden opgericht binnen deze zone is door de aanleg van de autosnelweg uit zijn oorspronkelijke context gerukt. Een stimulering van een lintbebouwing als eerste aanzet tot het ontwikkelen van dit lint is planologisch niet verantwoord. De verkavelingsaanvraag doet bijgevolg afbreuk aan de bestaande ruimtelijke context die in hoofdzaak gevormd wordt door de voorliggende zone voor agrarisch gebied en de achterliggende zone voor dagrecreatie. Beide zones vormen samen met het woongebied met landelijk karakter een groot open ruimtefragment dat structurerend werkt voor het hele gebied;

Bij lot [REDACTED] wordt een stuk grond aangeduid als ontsluiting van het achterliggende perceel. Deze grond maakt deel uit van dit lot. Een aanpassing van de perceelsgrens dringt zich hier op waardoor het lot [REDACTED] kleiner wordt in oppervlakte. Deze toegangsweg met breedte van 4 meter dient overgedragen te worden aan de stad als volle eigendom en dient vrij te zijn van alle rechten.

De bebouwing kan slechts worden toegestaan in functie van de voorliggende weg. Er is een duidelijk verschil tussen de bedieningsweg zoals aangegeven op het

verkavelingsplan en het wegenisplan zoals werd aangenomen door de gemeenteraad op 25 juni 2007. Op dit laatste plan staan twee T-vormige stukken waarbij het ene stuk dient om aan te sluiten op de voorliggende wegenis en het andere dient als keerlus. Uit een opmetingsplan blijkt dat deze twee T-vormige stukken geconstrueerd worden op stadseigendom waardoor de voorliggende verkavelingsaanvraag momenteel niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg. werd bovendien geen akkoord bijgevoegd waaruit zou blijken dat deze gronden eigendom zijn van de verkavelaar of dat deze gronden die zijn perceel scheidt van de openbare wegenis wil verwerven. Bovendien valt uit het plan niet op te maken hoe de loten [REDACTED] ontsloten zullen worden.

Conclusie

De verkaveling is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gebied maar kan uit oogpunt ruimtelijke ordening niet aanvaard worden vermits zij niet aan een voldoende uitgeruste weg gelegen is. Bovendien geeft de verkavelingsvergunning een eerste aanzet tot het realiseren van een lintbebouwing in dit gebied, wat hier niet wenselijk wordt geacht en indruist tegen de aanbevelingen van de ministeriële omzendbrief van 8 juli 1997 waarin gesteld dat lintbebouwing in dergelijk gebied planologisch niet verantwoord is.

...

De eerste verzoekende partij weigert op 17 juli 2009 de verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partijen, en overweegt hierbij het volgende:

“...

Het college van burgemeester en schepenen sluit zich integraal aan bij deel 1 van het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en maakt dit tot zijn eigen motivering.

Het college van burgemeester sluit zich integraal aan bij deel 2 van het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en maakt de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening tot zijn eigen motivering.

Het college van burgemeester en schepenen neemt omtrent de ingediende bezwaarschriften het volgende standpunt in: het bezwaar is ongegrond en is verworpen.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 17 JULI 2009 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de vergunning omwille van de hierboven vermelde redenen.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tweede tussenkomende partij op 31 augustus 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De heer [REDACTED], afgevaardigde van de verzoekende partijen, advocaat Ciska SERVAIS en de eerste tussenkomende partij zijn gehoord op 10 november 2009.

In zijn verslag van ongekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar het beroep niet in te willigen en geen vergunning te verlenen met de volgende motivering:

“ ...

10. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening

...

De verkaveling van een perceel voor 9 loten met vrijstaande bebouwing werd door stad Antwerpen geweigerd met als hoofdreden dat deze vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet voor vergunning in aanmerking kan komen, omdat de verkaveling niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg.

Omtrent de aanleg van de wegenis bestaat enige onduidelijkheid.

De landmeter van de verkavelingsaanvraag heeft met het aanvraagdossier hieromtrent enige klaarheid willen scheppen naar de stad toe. Hij schrijft in zijn nota (samengevat): “Op het nieuwe verkavelingsplan werd in blauwe kleur aangeduid welke wegbedding, gelegen op privatieve grond van [REDACTED], noodzakelijk is om de nieuwe weginfrastructuur aan te leggen. Deze wegbedding werd in het kader van de vorige verkavelingsaanvraag goedgekeurd door de gemeenteraad en werd in dit ontwerp niet gewijzigd. Om de aansluiting op de bestaande wegverharding mogelijk te maken dient gebruik gemaakt te worden van het reeds bestaande openbaar domein of de ebstaande wegverharding. Deze delen maken dan ook geen deel uit van het goed te keuren tracé voor de nieuwe weg en kunnen ook niet overgedragen worden aan stad Antwerpen aangezien deze reeds in eigendom zijn van de Stad. De toelating van Stad Antwerpen is noodzakelijk om werken op hun openbaar domein uit te voeren.

➔ Hier wordt onverwijld gesproken van openbaar domein, doch het is echter niet zeker of de eigendommen van stad Antwerpen in se openbaar domein zijn.

Stad Antwerpen argumenteert in haar weigeringsbeslissing hiertegen dat de bebouwing slechts kan worden toegestaan in functie van de voorliggende weg. Er is een duidelijk verschil tussen de bedieningsweg, zoals aangegeven op het verkavelingsplan en het wegenisplan zoals werd aangenomen door de gemeenteraad op 25 juni 2007. Op dit laatste plan staan twee T-vormige stukken waarbij het ene stuk dient om aan te sluiten op de voorliggende wegenis en het andere dient als keerlus. Uit een opmetingsplan blijkt dat de voorliggende verkavelingsaanvraag momenteel niet gelegen is aan een voldoende uitgeruste weg. er werd bovendien geen akkoord bijgevoegd waaruit zou blijken dat deze gronden eigendom zijn van de verkavelaar of dat deze gronden die zijn perceel scheidt van de openbare wegenis wil verwerven.

➔ Als die gronden effectief in eigendom zijn van stad Antwerpen dienen zij mee in het project te stappen om de wegenis te realiseren.

De mandataris van de aanvrager beroept zich tegen de uitspraak van stad Antwerpen en schrijft het volgende:

“ de strook gelegen tussen het huidige perceeleigendom van cliënte en de eigenlijke wegverharding, is het gevolg van een onteigening ten behoeve van het openbare domein. Het kan niet zijn dat cliënte die eerst onteigend werd, thans het openbaar domein opnieuw dient te verwerven om het daarna, zoals opgelegd als voorwaarde, terug af te staan aan de Stad Antwerpen. Daarom is het voorstel om de werken uit te voeren om vervolgens de afgewerkte bedieningsweg over te dragen aan de stad.”

➔ Alvorens een uitspraak te doen over de verkaveling dient eerst duidelijkheid geschept te worden omtrent voorgaande discussie

Er kan al worden opgemerkt dat de loten [REDACTED] niet bereikbaar zijn. Beroeper argumenteert hiertegen dat de betreffende loten grenzen aan de openbare weg.

- ➔ Effectieve grenzen zij aan de rooilijn. Maar dit wil nog niet zeggen dat de loten dan bereikbaar zijn. Hiervoor is toelating nodig van stad Antwerpen om toegang tot de percelen te kunnen realiseren...

Algemene conclusie

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming

De aanvraag kan vanuit oogpunt van de goede ruimtelijke ordening niet worden aanvaard zolang er geen duidelijkheid geschept wordt omtrent de eigendomssituatie en de aanleg van de wegenis.

...

Ri-Ant verleent op 18 mei 2010 op basis van gewijzigde rioleringsplannen een bijkomend, gunstig advies met de volgende motivering:

“ ...

Deze aanvraag op basis van de nieuwe plannen dd. 23/03/2010 wordt gunstig geëvalueerd. De vroegere opmerkingen zijn verwerkt. Volgende aandachtspunten dienen opgenomen te worden in de voorwaarden van de vergunning:

- *De alarmbewaking in het pompstation moet in het bestek worden opgenomen;*
- *De huisaansluitingen moeten op 80 cm diepte aangelegd worden.*

...”

In zijn aanvullend verslag van ongekende datum adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep gedeeltelijk in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen met de volgende motivering:

“ ...

Vanuit goede ruimtelijke ordening kan de aanvraag voor voor vergunning in aanmerking komen omwille van de volgende redenen:

1. Gunstige gemeenteraadsbeslissing

Op 25 juni 2007 keurde de gemeenteraad van de stad Antwerpen de wegenis goed met betrekking tot voorliggende verkavelingsaanvraag. Dit zorgt ervoor dat de kavels [REDACTED] tot en met [REDACTED] rechtstreeks grenzen aan een voldoende uitgeruste en vergunde weg. de overige kavels waren reeds ontsloten via de bestaande weg.

2. Gelegen in woongebied met landelijk karakter

Volgens het gewestplan zijn de loten gelegen in woongebied met landelijk karakter en kan de aanvraag op basis van de gewestplanbestemming voor vergunning in aanmerking komen.

3. Goede ruimtelijke ordening

De oppervlakte van de verschillende kavels varieert tussen de 800m² en 1180m². Dit zijn ruime kavels, waarop voldoende grote woningen (17m x 14m) kunnen gerealiseerd worden. De bouwvrije zijtuinstroken tussen de verschillende kavels bedraagt telkens 3m waardoor voldoende doorkijk gerealiseerd wordt naar de achterliggende gebieden.

De geplande verkaveling wordt op een degelijke manier ingepast in haar omgeving.

Om het landschappelijk karakter van deze omgeving hoog te houden, worden in de verkavelingsvoorschriften alle bijgebouwen geschrapt, met uitzondering van tuinhuisjes (5°) en zwembaden (6°). De woningen zijn voldoende groot qua oppervlakte dar deze inpandige bergingen en garages kunnen voorzien.

Om het open karakter te bewaren worden geen garages toegelaten in de zijtuinstroken. Ook dit artikel wordt uit de verkavelingsvoorschriften geschrapt.

De aanvraag kan, vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening, worden aanvaard.

Voorgesteld wordt om het beroep gedeeltelijk in te willigen en een verkavelingsvergunning te verlenen, conform het bijgebrachte, op voorwaarde dat:

- De aangepaste verkavelingsvoorschriften worden strikt nageleefd;*
- De voorwaarden van het Agentschap Onroerend Erfgoed dd. 18/05/2009 dienen nageleefd te worden;*
- De voorwaarden van de provinciale dienst Waterbeleid dd. 05/05/2009 dienen nageleefd te worden;*
- De voorwaarden van de stedelijke brandweer dd. 18/03/2009 dienen nageleefd te worden;*
- De voorwaarden van Ri-Ant dd. 18/05/2010 dienen nageleefd te worden;*
- De voorwaarden van de Stadsontwikkeling/openbaar domein dd. 08/05/2009 dienen nageleefd te worden.*

...

De verwerende partij beslist op 29 juli 2010 om het beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“..."

9. Verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening:

...

Ik stel vast dat met voorliggende verkavelingsaanvraag de aanvrager heeft getracht tegemoet te komen aan het Ministerieel Besluit van 8 april 2008 waarbij een eerdere verkavelingsaanvraag met betrekking tot de zelfde percelen werd vernietigd.

De nieuw ontworpen kavels hebben allen een diepte van 40 m ipv de oorspronkelijke 50m. De overige 10 m diepe strook is aangeduid als recreatiezone en zal ook zo worden beheerd. Op die manier valt de volledige verkaveling binnen de zone voor woongebied met landelijk karakter volgens het gewestplan.

...

Op het verkavelingsplan is een strook aangeduid als ‘wegbedding gratis af te staan aan stad Antwerpen’. Deze strook is momenteel nog privaat, doch zal worden overgedragen naar het openbaar domein nadat het wegtracé (goedgekeurd door de gemeenteraad dd. 25/06/2007) is gerealiseerd.

Met betrekking tot de gratis grondafstand van de achterliggende recreatiezone kan slechts worden vermeld dat beide partijen hierover een akkoord hebben bereikt en ingestemd hebben met de opgelegde last

Na deze tegemoetkomingen heeft de stad Antwerpen de verkavelingsvergunning geweigerd. De redenen hiervoor worden hieronder becommentarieerd

1. Het kadasterplan

Ten gevolge van de aanleg van een brug over de autostrade, [REDACTED], zijn een aantal onteigeningen gebeurd ter hoogte van de percelen met kadastraal nummer [REDACTED]. Deze werden echter nooit aangepast op de kadastrale plannen. De aanvrager brengt een recent kadastraal perceel bij waaruit blijkt dat de percelen [REDACTED] uiteindelijk werden

aangepast in [REDACTED]. Dit verduidelijkt de toestand op het terrein met de aanduiding van de werkelijke rooilijn zoals ook te zien is op het verkavelingsplan.

2. *Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de stad Antwerpen*

Stad Antwerpen stelt dat het niet evident is deze verkaveling in te passen in het ruimer kader van het CRS. Doch dit neemt niet weg dat de gronden gelegen zijn in het woongebied met landelijk karakter en dus voor bebouwing in aanmerking kunnen komen.

3. ...

4. *Woongebied met landelijk karakter*

Op het gewestplan is deze zone effectief aangeduid als 'woongebied met landelijk karakter'. Stad Antwerpen ziet dit in deze omgeving als achterhaald begrip. Doch de bestemming volgens het gewestplan is duidelijk. Enkel door een bestemmingswijziging kan men de bouwing in deze zone tegengaan.

5. *Ontsluiting naar het achterliggende perceel voorzien op lot [REDACTED]*

Het lot [REDACTED] voorziet een 3 m brede zijtuinstrook ten opzichte van de voorziene wegenis aan de rechterzijde van het perceel. Het rechtmatig gebruik van deze wegenis en deze situatie kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

6. *Ligging aan een voldoende uitgeruste weg*

Ik stel vast dat er een wegtracé werd goedgekeurd door de gemeenteraad van stad Antwerpen op 25 juni 2007. Op dit wegtracé werden twee T-vormige stukken geconstrueerd. Aan de hand van dit wegtracé werd op huidig verkavelingsplan een strook aangeduid als 'wegbedding gratis af te staan aan stad Antwerpen'

Gelet op de gunstige gemeenteraadsbeslissing grenzen kavels [REDACTED] tot en met [REDACTED] rechtstreeks aan een voldoende uitgeruste en vergunde weg. De overige kavels waren reeds ontsloten via de bestaande weg.

Gelet op de voldoende grote kavels variërend tussen de 800m² en 1180m² kan de aanvraag uit het oogpunt van goede ruimtelijke ordening worden aanvaard...

Om het landschappelijk karakter van deze omgeving hoog te houden, worden in de verkavelingsvoorschriften alle bijgebouwen geschrapt, met uitzondering van tuinhuisjes (5°) en zwembaden (6°). De woningen zijn voldoende groot qua oppervlakte dar deze inpandige bergingen en garages kunnen voorzien.

Om het open karakter te bewaren worden geen garages toegelaten in de zijtuinstroken. Ook dit artikel wordt uit de verkavelingsvoorschriften geschrapt.

Op 18 mei 2010 werd door Ri-Ant een nieuw advies uitgebracht, op basis van gewijzigde plannen met betrekking tot de riolering...

Algemene conclusie

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming.

De aanvraag kan uit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard overeenkomstig het bijgebrachte plan.

BESLUIT:

Artikel 1: Het beroep van [REDACTED] bvba, aanvrager, tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van Antwerpen van 17 juli 2009, waarbij de vergunning

wordt geweigerd tot het verkavelen van een terrein, gelegen te [REDACTED], wordt ingewilligd en een verkavelingsvergunning, conform het bijgebrachte plan wordt verleend, op voorwaarde dat

- De aangepaste verkavelingsvoorschriften strikt worden nageleefd;
- De voorwaarden van het Agentschap Onroerend Erfgoed dd. 18/05/2009 nageleefd worden;
- De voorwaarden van de provinciale dienst Waterbeleid dd. 05/05/2009 nageleefd worden;
- De voorwaarden van de stedelijke brandweer dd. 18/03/2009 nageleefd worden;
- De voorwaarden van Ri-Ant dd. 18/05/2010 nageleefd worden;
- De voorwaarden van de Stadsontwikkeling/openbaar domein dd. 08/05/2009 nageleefd worden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft met een aangetekende zending van 29 september 2010 een vernietigingsberoep tegen de bestreden beslissing ingesteld. Deze zaak is bekend bij de Raad onder het nummer 1011/0108/A/3/0085.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 27 augustus 2010.

De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van de bestreden beslissing werd ingesteld met een aangetekende brief van 25 september 2010. Het beroep is dus tijdig conform artikel 4.8.16, §2, eerste lid, 1°, a VCRO.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen menen over het vereiste belang te beschikken.

De eerste verzoekende partij is het vergunningsverlenend bestuursorgaan waarvan het belang van rechtswege wordt verondersteld. De tweede verzoekende partij, als rechtspersoon, stelt hinder en nadelen te ondervinden van de bestreden beslissing, nu deze lijnrecht ingaat tegen het beleid dat de verzoekende partijen voeren, er wegens zal worden aangelegd op de eigendom van de tweede verzoekende partij zonder dat daartoe een machtiging werd verkregen en in de bestreden beslissing geen lasten inzake gratis grondafstand in het voordeel van de verzoekende partijen wordt opgelegd.

2.

De verwerende partij betwist het belang van de eerste verzoekende partij niet, maar werpt in haar antwoordnota op dat de tweede verzoekende partij niet beschikt over de vereiste hoedanigheid om een vordering in te stellen bij de Raad en motiveert dit als volgt:

“
...

Voor wat de vordering in hoofde van de tweede eisende partij betreft, is het duidelijk dat deze niet voldoet aan art. 4.8.16 § 1, 2° VCRO omdat aangenomen wordt dat enkel het college van burgemeester en schepenen onder deze definitie valt.

Bovendien voldoet de vordering in hoofde van tweede eisende partij evenmin aan art. 4.8.16 § 1, 3° VCRO, omdat niet wordt aangetoond dat tweede eisende partij (als publiek rechtelijke rechtspersoon) rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen ondervindt ingevolge de bestreden beslissing.

Het loutere feit dat verwerende partij een ander standpunt inneemt t.a.v. de aanvraag dan tweede eisende partij, en de vergunning dus niet weigerde, kan op zich niet betekenen dat tweede eisende partij hinder ondervindt. Eisende partij is gehouden de hinder concreet aan te tonen.

Vervolgens verwijst het verzoekschrift naar wat uitéengezet wordt omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, om de hinder aan te tonen. Zoals verderop zal blijken uit deze antwoordnota slaagt eisende partij niet in het aantonen van een dergelijk nadeel, zodat de vordering evenmin ontvankelijk is voor wat de hoedanigheid van tweede eisende partij betreft.

Tot slot meent tweede eisende partij nog dat de aanvraag de aanleg van een wegenis voorziet waarvoor de gemeenteraad geen machtiging heeft verleend, en dat dit ook het nadeel en/of de hinder aantoont die tweede eisende partij ondervindt van de bestreden beslissing. Maar, zoals aangetoond zal worden in het betrokken middel van deze antwoordnota, heeft de gemeenteraad wel degelijk een machtiging omtrent het wegtracé verleend (stuk 2), zodat ook op deze grond de vordering ingesteld door eisende partij moet worden afgewezen...

Het “belang” dat bij de Raad van State moet aangetoond worden, is niet hetzelfde als de “hinder en/of nadelen” die moeten aangetoond worden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Het concreet aantonen van hinder en/of nadelen, is eens te meer belangrijk nu de decreetgever “actio popularis” uitsluit. Eisende partij is dan ook gehouden om concreet aan te tonen hoe de verkavelingsvergunning een nadeel zou kunnen berokkenen aan het gemeentebestuur.

Hiervoor kan onmogelijk een zogenaamde “inbreuk op haar ruimtelijk beleid ingeroepen worden”. Uit de weergegeven feiten blijkt dat eisende partij op dat vlak geregeld het geweer van schouder wisselt. Een ruimtelijk identieke verkavelingsaanvraag (= 9 loten voor vrijstaande bebouwing met aanleg wegtracé) die voor de betrokken percelen in 2008 nog beschouwd werd als in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening (stuk 1) en waarvoor ook het tracé door de gemeenteraad werd goedgekeurd (stuk 2), is dat anno 2010 (stuk 17) plots niet meer (en zou dan ineens aanzetten tot lintbebouwing). Van enige lijn inzake ruimtelijk beleid is dan ook geen sprake.

”
...

Beoordeling door de Raad

1.

De eerste verzoekende partij, zijnde het college van burgemeester en schepenen, treedt in eerste instantie op in eigen naam als 'vergunningverlenend bestuursorgaan' in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO. In het licht van de reguliere procedure vergunningsprocedure is de Raad dan ook van oordeel dat de eerste verzoekende partij op grond van dat artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO beschikt over het rechtens vereiste belang om een beroep in te dienen bij de Raad. De Raad aanvaardt tevens dat uit artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO niet alleen het potentieel belang van de eerste verzoekende partij blijkt maar ook haar hoedanigheid en meer specifiek haar procesbevoegdheid om een vordering in te leiden bij de Raad.

2.

De tweede verzoekende partij put haar belang uit artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, als een (publieke) rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen meent te ondervinden van de bestreden beslissing, zoals blijkt uit het besluit om in rechte te treden van 10 september 2010 van de eerste verzoekende partij.

De tweede verzoekende partij verwijst met betrekking tot de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij meent te ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, naar haar uiteenzetting omtrent het moeilijk te herstellen nadeel en de middelen. In die uiteenzetting wordt onder andere gesteld dat de bestreden beslissing ingaat tegen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van de tweede verzoekende partij en de beleidsvisie die daarin vervat ligt.

Gegeven de voorgaande vaststelling is de Raad van oordeel dat de tweede verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing en in die zin haar belang bij het voorliggende beroep in het licht van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO afdoende aantoonst.

De exceptie van de verwerende partij kan aldus niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“...
De bestreden beslissing gaat in tegen het Gemeentelijk Ruimtelijk structuurplan (**STUK E4**) van de stad Antwerpen –definitief goedgekeurd door de Deputatie in zitting van 21 december 2006-, zoals werd verwoord door het college van Burgemeester en

Schepenen en de Gemeentelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar in de beslissing in eerste aanleg: ...

Hieruit blijkt dat de beleidsmatig gewenste ontwikkeling voor de betrokken gronden aldus zijn:

- *Dat de percelen deel uit maken van het [REDACTED] dat de ontwikkeling moet garanderen van de verbindende parkstructuur in het noordelijk deel van de stad;*
- *Dat hierbij het bebouwde perifeer landschap van [REDACTED] verbonden wordt met de Schelde en het centrum*
- *Dat de verbinding moet gerealiseerd worden via de [REDACTED] en [REDACTED] langs het havengebied loopt:*
- *Dat de ontwikkeling betrekking heeft op de ecologische waarden van de gebieden langsheen de beekvalleien en het voorzien van voldoende recreatieve mogelijkheden voor de woongebieden van de [REDACTED];*
- *Dat vanuit de beleidsvisie van de stad Antwerpen en de ontwikkeling rond de zone van het fort van [REDACTED] het niet evident is deze verkaveling in te passen in het ruime kader.*

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou de uitvoering van deze beleidsvisie in het Structuurplan verhinderen...

De goedgekeurde verkaveling kan niet worden ingepast in de ontwikkeling van het [REDACTED], dat de ontwikkeling moet garanderen van de verbindende parkstructuur in het noordelijk deel van de stad en waar ecologische warden en het voorzien van voldoende recreatieve mogelijkheden cruciaal zijn.

Dit is een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. De Raad van State stelt immers in haar vaste rechtspraak dat een ernstige verhindering van de uitoefening van een overheidstaak (zoals in casu het consequent voeren van een ruimtelijk beleid m.b.t. bepaalde plangebieden) een moeilijk te herstellen nadeel uitmaakt in hoofde van de gemeente...

Bovendien werden door de bestreden beslissing - zoals aangetoond in het eerste middel, waarnaar wordt verwezen – de prerogatieven miskend van de Gemeenteraad en het College van burgemeester en Schepenen van de Stad Antwerpen. Zo werd door de bestreden beslissing een gewijzigd rioleringsplan aangenomen, dat had nooit is goedgekeurd door de Gemeenteraad.

Bovendien werd dit gewijzigd rioleringsplan nooit in een openbaar onderzoek voorgelegd – waarna het College na kennisname van eventuele bezwaren zou kunnen adviseren en beslissen- en heeft het College van Burgemeester en Schepenen nooit gedurende de vergunningsprocedure van het gewijzigd rioleringsplan kennis kunnen nemen.

Ook werden op onwettige wijze in de bestreden beslissing geen lasten inzake gratis grondafstand in het voordeel van verzoekende partijen opgelegd, zoals aangetoond in het zevende middel, waarnaar wordt verwezen.

Bovendien voorziet de aanvraag aanleg van wegenis op de eigendommen van de Stad Antwerpen zonder dat de verkavelaar hiertoe machtiging heeft van de Stad, zoals wordt aangetoond in het zesde middel, waarnaar wordt verwezen.

Uiteraard zijn dit ook moeilijk te herstellen ernstige nadelen in hoofde van verzoekende partijen, nu zij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor het ernstige voldongen feiten worden gesteld, in miskenning van hun prerogatieven, zonder dat lasten

worden opgelegd en op grond van de Stad zonder hiertoe door de Stad gemachtigd te zijn, die niet of minstens moeilijk te herstellen zijn.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het feit dat de aanvraag mogelijks niet in overeenstemming is met het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, niet kan ingeroepen worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Bovendien wisselen de verzoekende partijen op het vlak van hun stedenbouwkundig beleid ook regelmatig het geweer van schouder. De verwerende partij verwijst hierbij naar een ruimtelijk identieke verkavelingsaanvraag die voor de betrokken percelen in 2007 nog beschouwd werd als in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening en waarvan ook het wegtracé door de gemeenteraad werd goedgekeurd. De huidige aanvraag is dat plots niet meer, zodat van enige lijn in het beleid geen sprake is.

3.

De tussenkomen partijen voegen hier nog aan toe dat de verzoekende partijen nalaten aan te tonen in welke mate de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaken verhindert dan wel in ernstige mate bemoeilijkt of de werking van haar diensten in het gedrang brengt. De verwijzing naar het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan kan hier niet toe volstaan.

Evenmin kunnen de verzoekende partijen zich beroepen op de miskennis van de prerogatieven door de gewijzigde rioleringsplannen en de aanleg van wegen op eigendom van de verzoekende partijen, waarbij de tussenkomen partijen verwijzen naar hun weerlegging van de middelen.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partijen) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij

haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partijen) kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

De verzoekende partijen halen aan dat, wanneer de bestreden beslissing ten uitvoer wordt gelegd, dit de gewenste beleidsmatige ontwikkelingen, zoals vermeld in het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, volledig doorkruist en bovendien de goede ruimtelijke ordening in het gedrang brengt.

Door de rioleringsplannen in graad van beroep te wijzigen, zijn volgens de verzoekende partijen tevens hun prerogatieven miskend en bovendien wordt er aanleg van wegenis voorzien op de eigendommen van de stad, zonder dat hiertoe een machtiging werd verleend.

De bestreden beslissing is volgens de verzoekende partijen eveneens onwettig, nu geen lasten inzake gratis grondafstand werden opgelegd in het voordeel van de verzoekende partijen.

3.

De Raad dient evenwel vast te stellen dat de eventuele doorkruising van de gewenste beleidsmatige ontwikkelingen voor de betrokken percelen, niet van die aard is om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk te maken. De Raad merkt op dat het feit dat het stedenbouwkundig beleid van de stad mogelijks door de verwerende partij, als hogere administratieve overheid, in dit bepaalde geval wordt doorkruist, op zichzelf onvoldoende is om van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO te kunnen gewagen. Het behoort immers tot de aard en de kenmerken van het georganiseerd administratief beroep dat de verwerende partij zelf een beslissing kan nemen, na onderzoek van *“de aanvraag in haar volledigheid”* op grond van artikel 4.7.21 §1 in fine VCRO.

De verzoekende partijen geven onvoldoende concreet en precies aan in welke mate de uitoefening van hun overheidstaken en bestuursopdrachten ingevolge het mogelijk doorkruisen van het stedenbouwkundige beleid door de bestreden beslissing, die een administratieve handeling met een individuele strekking is, wordt verhinderd, dan wel in ernstige mate wordt bemoeilijkt. Ze tonen evenmin voldoende concreet en precies aan of, en in voorkomend geval in welke mate, de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in het gedrang zou brengen. Het loutere feit dat door de wijziging van de rioleringsplannen in graad van beroep in dit geval mogelijks de prerogatieven van de verzoekende partijen werden miskend, is daartoe niet voldoende.

De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing door het mogelijks miskennen van de goede ruimtelijke ordening, het mogelijks niet opleggen van lasten inzake gratis grondafstand in het voordeel van de verzoekende partijen en het aanleggen van wegenis op de eigendom van de verzoekende partijen, vormen bovendien, ongeacht de aard van die onwettigheid, op zich evenmin een nadeel voor de verzoekende partijen dat voldoende ernstig is om de schorsing te verantwoorden. De verzoekende partijen tonen ook niet met voldoende concrete gegevens aan dat het onmogelijk zal zijn om herstel in de oorspronkelijke staat te bekomen. Deze vaststelling volstaat op zich om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen.

4.

Aangezien de uiteenzetting van de verzoekende partijen geen afdoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning hen een ernstig nadeel kan berokkenen, zijn er evenmin redenen om na te gaan of de

ingeropen nadelen, ongeacht de doorlooptijd van de procedures voor de Raad, tevens moeilijk te herstellen zijn.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Aan de heer [REDACTED] en de bvba [REDACTED] wordt definitieve toelating verleend om in de hangende procedure tussen te komen.
2. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 april 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER